

Legal News

03/2026

Obsah

1. Povinná e-fakturácia od roku 2027
2. Kritéria trvalej udržateľnosti
3. Opatrenia v súvislosti
s vyhlásením ropnej núdze
4. Valorizácia vo výklade judikatúry ústavného
súdu Slovenskej republiky
5. Uvedenie obchodného mena v e-maile
ako jednoduchý elektronický podpis
6. Švarcsystém vo výklade Najvyššieho správneho
súdu Českej republiky
7. Zneužitie GDPR vo výklade Súdneho dvora
Európskej únie

Content

1. Mandatory e-invoicing as of 2027
2. Sustainability criteria
3. Measures adopted in connection
with the declaration of an oil emergency
4. Indexation of wage compensation
in the jurisprudence of the Constitutional Court
of the Slovak Republic
5. Indication of a company name in an e-mail
as a simple electronic signature
6. Disguised employment ("Švarcsystém")
in the case law of the Supreme Administrative
Court of the Czech Republic
7. Abuse of GDPR rights in the case law of the
Court of Justice of the European Union

1.

Povinná e-fakturácia od roku 2027

Novelou Zákona o DPH sa od 1. januára 2027 zavádza povinná elektronická fakturácia (e-faktúra), ktorá zásadne mení spôsob vystavovania a spracovania faktúr v podnikateľskej praxi. Ide o súčasť širšej digitalizácie DPH a implementácie európskej iniciatívy „VAT in the Digital Age“.

Od roku 2027 už nebude možné pre účely DPH používať klasické faktúry vo forme PDF alebo papiera. Faktúra bude musieť mať štruktúrovaný elektronický formát (XML podľa európskeho štandardu) a bude spracovávaná prostredníctvom certifikovaných systémov, tzv. „digitálnych pošťarov“.

V prvej fáze sa povinnosť bude týkať platiteľov DPH pri tuzemských dodaniach tovarov a služieb, teda

1.

Mandatory e-invoicing as of 2027

An amendment to the VAT Act introduces mandatory electronic invoicing (e-invoicing) as of 1 January 2027, fundamentally changing the way invoices are issued and processed in business practice. This measure forms part of the broader digitalization of VAT and the implementation of the European initiative “VAT in the Digital Age”.

As of 2027, traditional invoices in PDF or paper form will no longer be accepted for VAT purposes. Invoices will be required to be issued in a structured electronic format (XML in accordance with the European standard) and processed through certified systems, so-called “digital intermediaries”.

In the initial phase, the obligation will apply to VAT payers in respect of domestic supplies of goods and

najmä bežných B2B a B2G transakcií na Slovensku, pričom prijímať e-faktúry budú musieť všetky zdaniteľné osoby, teda aj podnikatelia, ktorí nie sú platiteľmi DPH, ako napr. živnostníci či slobodné povolania.

Zavedenie e-fakturácie je pritom plánované postupne. V období od roku 2027 sa bude týkať najmä tuzemských transakcií, pričom od roku 2030 sa systém rozšíri aj na cezhraničné obchody v rámci EÚ a postupne nahradí niektoré existujúce povinnosti.

Z pohľadu praxe ide o jednu z najvýznamnejších zmien v oblasti DPH za posledné roky. Podnikatelia budú musieť prispôbiť svoje účtovné a fakturačné systémy, nastaviť nové procesy a zabezpečiť technické napojenie na systém e-faktúry ešte pred účinnosťou zákona.

Kľúčovým momentom bude rok 2026, ktorý bude slúžiť ako prípravné obdobie. Nepripravenosť na nový systém môže mať v praxi zásadné dopady, a to od problémov s fakturáciou až po riziko sankcií či komplikácií pri uplatňovaní DPH.

services, in particular standard B2B and B2G transactions in Slovakia. At the same time, all taxable people will be required to receive e-invoices, including those who are not VAT registered, such as sole traders or liberal professions.

The implementation of e-invoicing is planned to be gradual. From 2027, it will primarily apply to domestic transactions, with the system expected to be extended to cross-border transactions within the EU from 2030 and to progressively replace certain existing reporting obligations.

From a practical perspective, this represents one of the most significant changes in the field of VAT in recent years. Businesses will need to adapt their accounting and invoicing systems, establish new internal processes, and ensure technical integration with the e-invoicing system prior to the effective date of the legislation.

The year 2026 will be a key transitional period. Failure to prepare for the new system may have significant practical implications, ranging from invoicing disruptions to the risk of penalties and complications in the application of VAT.

2.

Kritéria trvalej udržateľnosti

Vyhláška Ministerstva životného prostredia SR č. 31/2026 Z. z., účinná od 1. marca 2026, zavádza nové pravidlá pre posudzovanie trvalej udržateľnosti palív, najmä biopalív, biokvapalín, palív z biomasy a palív z obnoviteľných zdrojov nebiologického pôvodu. Ide o vykonávací predpis k zákonu o podpore obnoviteľných zdrojov energie.

Nová právna úprava sprísňuje najmä požiadavky na úsporu emisií skleníkových plynov. V závislosti od typu paliva a dátumu uvedenia výrobného zariadenia do prevádzky sa vyžaduje úspora emisií spravidla v rozpätí od 50 % do 65 %, pričom pri niektorých druhoch palív (napr. palivá z obnoviteľných zdrojov nebiologického pôvodu) až minimálne 70 %.

Vyhláška zároveň stanovuje prísne pravidlá pre pôvod surovín. Palivá nesmú pochádzať z environmentálne citlivých oblastí (napr. územia s vysokou biodiverzitou alebo mokrade), pokiaľ nie je preukázané, že ich využívanie neporušuje požiadavky ochrany životného prostredia. Osobitný dôraz sa kladie aj na zákonnosť ťažby biomasy a ochranu lesov.

Preukazovanie splnenia týchto podmienok sa realizuje prostredníctvom dokumentácie od dodávateľov alebo pestovateľov, ktorá musí obsahovať napríklad údaje o pôvode, množstve a energetickom obsahu paliva.

Z pohľadu praxe to znamená najmä nové povinnosti pre výrobcov a dodávateľov palív, a to zabezpečiť súlad s kritériami trvalej udržateľnosti, zaviesť evidenciu a kontrolné mechanizmy a vedieť tieto skutočnosti preukázať príslušným orgánom.

2.

Sustainability criteria

Decree of the Ministry of the Environment of the Slovak Republic No. 31/2026 Coll., effective as of 1 March 2026, introduces new rules for assessing the sustainability of fuels, in particular biofuels, bioliquids, biomass fuels and renewable fuels of non-biological origin. The Decree serves as an implementing regulation to the Act on the Promotion of Renewable Energy Sources.

New legislation notably tightens the requirements for greenhouse gas emission savings. Depending on the type of fuel and the date on which the production installation was put into operation, emission savings are generally required in the range of 50% to 65%, while for certain types of fuels (e.g. renewable fuels of non-biological origin) a minimum of 70% is required.

The Decree also establishes strict rules regarding the origin of raw materials. Fuels must not be sourced from environmentally sensitive areas (such as areas with high biodiversity or wetlands), unless it can be demonstrated that their use does not infringe environmental protection requirements. Particular emphasis is also placed on the legality of biomass harvesting and the protection of forests.

Compliance with these requirements must be demonstrated through documentation provided by suppliers or producers, which must include, inter alia, information on the origin, quantity and energy content of the fuel.

From a practical perspective, this introduces new obligations for fuel producers and suppliers, in particular to ensure compliance with sustainability criteria, implement appropriate record-keeping and control mechanisms, and be able to demonstrate such compliance to the competent authorities.

3.

Opatrenia v súvislosti s vyhlásením ropnej núdze

Vláda SR prijala dňa 18. marca 2026 nariadenie, ktorým sa prijímajú opatrenia na obmedzenie spotreby motorovej nafty v čase stavu ropnej núdze, ktorého cieľom je stabilizovať trh s pohonnými látkami, zabezpečiť dostatočné zásobovanie domácim trhom a predísť výpadkom. Opatrenia sa dotýkajú najmä predaja motorovej nafty, jej vývozu a cenotvorby.

Nariadenie vlády zavádza dočasné obmedzenie predaja motorovej nafty, a to na obdobie 30 dní od jeho vyhlásenia. Motorovú naftu je možné predávať len priamo do palivovej nádrže vozidla a najviac do jednej prenosnej nádoby s objemom do 10 litrov. Súčasne sa zavádza aj finančný limit tankovania vo výške 400€ na jedno vozidlo. Čerpacie stanice, ktoré nedokážu tieto pravidlá zabezpečiť, vrátane samoobslužných staníc bez obsluhy, musia byť zatvorené.

Nariadením sa zaviedol aj osobitný režim pre vozidlá registrované mimo Slovenskej republiky.

Zároveň sa zaviedlo dočasné obmedzenie vývozu motorovej nafty zo Slovenskej republiky, a to tak v rámci Európskej únie, ako aj do tretích krajín, rovnako na obdobie 30 dní. Obmedzenie sa nevzťahuje na naftu nachádzajúcu sa v palivovej nádrži motorového vozidla.

Nariadenie má dočasný charakter, pričom jeho účinnosť môže byť v závislosti od vývoja situácie predĺžená alebo jeho obsah môže byť dodatočne upravený.

3.

Measures adopted in connection with the declaration of an oil emergency

On 18 March 2026, the Government of the Slovak Republic adopted a regulation introducing measures to limit the consumption of diesel fuel during a state of oil emergency. The aim of these measures is to stabilize the fuel market, ensure sufficient supply to the domestic market, and prevent shortages. The measures primarily affect the sale of diesel fuel, its export, and pricing.

The Government Regulation introduces a temporary restriction on the sale of diesel fuel for a period of 30 days from its declaration. Diesel fuel may be sold only directly into a vehicle's fuel tank and, in addition, into a single portable container with a maximum capacity of 10 litres. A financial cap on refuelling is also introduced, set at € 400 per vehicle. Fuel stations that are unable to comply with these requirements, including unattended self-service stations, must remain closed.

The Regulation also establishes a specific regime for vehicles registered outside the Slovak Republic.

At the same time, a temporary restriction on the export of diesel fuel from the Slovak Republic has been introduced, both within the European Union and to third countries, likewise for a period of 30 days. The restriction does not apply to fuel contained in a vehicle's fuel tank.

The Regulation is of a temporary nature, and its duration may be extended or its content further amended depending on the development of the situation.

4.

Valorizácia vo výklade judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky

Ústavný súd SR sa v uznesení sp. zn. IV. ÚS 662/2025 zaoberal otázkou, či náhrada mzdy priznaná zamestnancovi z dôvodu neplatného skončenia pracovného pomeru podlieha dodatočnej valorizácii. Sťažovateľ sa domáhal doplatenia náhrady mzdy s poukazom na zvýšenie jeho pravdepodobného zárobku v období, keď mu zamestnávateľ neprideloval prácu.

Všeobecné súdy žalobu zamietli s odôvodnením, že náhrada mzdy podľa § 79 ods. 1 Zákonníka práce má skôr satisfakčný charakter a nepredstavuje úplnú náhradu škody. Z tohto dôvodu nepodlieha valorizácii podľa pravidiel určovania priemerného alebo pravdepodobného zárobku.

Najvyšší súd SR nadviazal na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej náhrada mzdy z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru nepodlieha valorizácii. V posudzovanom prípade doplnil aj argument, že mzdy zamestnancov žalovaného boli v určitom období „zmrazené“, takže zvýšenie pravdepodobného zárobku ani neprichádzalo do úvahy.

Ústavný súd SR ústavnú sťažnosť odmietol a potvrdil, že právne závery všeobecných súdov sú ústavne akceptovateľné. Zdôraznil, že ak súdy vychádzajú z ustálenej judikatúry a svoje rozhodnutie primerane odôvodnia, nejde o svojvoľný postup.

Z pohľadu praxe to znamená, že zamestnanci spravidla nemajú nárok na dodatočné zvýšenie (valorizáciu) náhrady mzdy priznanej z dôvodu

4.

Indexation of wage compensation in the jurisprudence of the Constitutional Court of the Slovak Republic

In its resolution No. IV. ÚS 662/2025, the Constitutional Court of the Slovak Republic addressed the question of whether compensation for wages awarded to an employee due to the invalid termination of employment is subject to subsequent indexation. The complainant sought additional compensation, arguing that his notional earnings had increased during the period in which the employer had not assigned him work.

The general courts dismissed the claim on the grounds that compensation for wages under Section 79(1) of the Labour Code has primarily a compensatory (satisfaction-based) character and does not constitute full compensation for damage. For this reason, it is not subject to indexation based on the rules for determining average or notional earnings.

The Supreme Court of the Slovak Republic followed its established case law, according to which compensation for wages arising from the invalid termination of employment is not subject to indexation. In the present case, it further noted that the wages of the employer's employees had been "frozen" during a certain period, and therefore no increase in notional earnings could be taken into account.

The Constitutional Court dismissed the constitutional complaint and confirmed that the legal conclusions of the general courts were constitutionally acceptable. It emphasised that where courts rely on established case law and provide adequate reasoning, their decisions cannot be regarded as arbitrary.

From a practical perspective, this means that employees generally do not have a right to any additional increase (indexation) of compensation for

neplatného skončenia pracovného pomeru, a to ani v prípade, ak by sa ich zárobok medzičasom zvýšil.

Pre zamestnávateľov uvedené rozhodnutie potvrdzuje stabilitu doterajšieho výkladu a znižuje riziko dodatočných finančných nárokov zo strany zamestnancov nad rámec už priznanej náhrady mzdy.

wages awarded due to the invalid termination of employment, even if their earnings would have increased in the meantime.

For employers, the decision confirms the stability of the existing interpretation and reduces the risk of additional financial claims by employees beyond the compensation already awarded.

5.

Uvedenie obchodného mena v e-maile ako jednoduchý elektronický podpis

Okresný súd Nitra sa vo svojom rozhodnutí sp. zn. 31Cb/28/2023 zaoberal otázkou, či elektronické podanie doručené e-mailom môže spĺňať požiadavky na podpis v zmysle platnej právnej úpravy. V posudzovanom prípade žalovaný uznal nárok žalobcu prostredníctvom e-mailu.

Súd konštatoval, že predmetné podanie spĺňalo všeobecné náležitosti podľa Civilného sporového poriadku, pričom obsahovalo aj jednoduchý elektronický podpis.

Pri posúdení vychádzal súd z nariadenia eIDAS, podľa ktorého elektronickým podpisom môžu byť akékoľvek údaje v elektronickej forme, ktoré sú pripojené alebo logicky pridružené k iným údajom v elektronickej forme a ktoré podpisovateľ používa na podpisovanie.

Súd zároveň zdôraznil, že pri podaniach, ktoré nie sú podaniami vo veci samej, Civilný sporový poriadok nevyžaduje ich dodatočnú autorizáciu kvalifikovaným elektronickým podpisom. Jednoduchý elektronický podpis tak môže byť za určitých okolností postačujúci.

Najčastejšie má potom v praxi takýto jednoduchý elektronický podpis podobu či už reťazca jednotlivých znakov tvoriacich meno a priezvisko fyzickej osoby alebo názov právnickej osoby alebo naskenovaného vlastnoručného podpisu vloženého do dokumentu.

Z pohľadu praxe rozhodnutie naznačuje flexibilnejší prístup súdov k posudzovaniu elektronickej komunikácie. Zároveň však platí, že miera požadovanej formy podpisu závisí od povahy konkrétneho úkonu, a preto nemožno bez ďalšieho vychádzať z toho, že akékoľvek e-mailové podanie bude vždy spĺňať zákonné požiadavky.

5.

Indication of a company name in an e-mail as a simple electronic signature

In its decision No. 31Cb/28/2023, the District Court Nitra addressed the question of whether an electronic submission delivered by email may satisfy the signature requirements under the applicable legal framework. In the case at hand, the defendant acknowledged the claimant's claim by means of an email.

The Court concluded that the submission met the general requirements under the Civil Dispute Code and also contained a simple electronic signature.

In its assessment, the Court relied on the eIDAS Regulation, according to which an electronic signature may consist of any data in electronic form which is attached to or logically associated with other electronic data and which is used by the signatory to sign.

The Court further emphasised that, for submissions which do not constitute submissions on the merits, the Civil Dispute Code does not require subsequent authorisation by means of a qualified electronic signature. Under certain circumstances, a simple electronic signature may therefore be sufficient.

In practice, such a simple electronic signature most commonly takes the form of a sequence of characters representing the name of a natural person or the business name of a legal entity, or a scanned handwritten signature inserted into a document.

From a practical perspective, the decision suggests a more flexible approach by courts to the assessment of electronic communication. At the same time, however, the required level of formality depends on the nature of the specific procedural act, and it cannot be assumed that any email submission will always satisfy the statutory requirements.

6.

Švarcsystém vo výklade Najvyššieho správneho súdu Českej republiky

Český Nejvyšší správní soud se v rozsudku sp. zn. 7 Ads 52/2025 zabýval otázkou, či programátoři formálně působící jako osoby samostatně zárobkovo činné v skutečnosti nevykonávali závislou práci mimo pracovněprávního vztahu. Soud potvrdil závěr správních orgánů aj krajského soudu, že v posuzovaném případě šlo o nelegální práci vykonávanou mimo pracovněprávního vztahu.

Soud zdůraznil, že při posuzování obdobných vztahů není rozhodující formálně označení zmluvy ani vůle stran spolupracovat v režimu SZČO. Rozhodující je vždy skutečný obsah vztahu a faktické podmínky výkonu práce. Ak činnost naplňuje znaky závislé práce, musí být vykonávána v pracovněprávním vztahu bez ohledu na to, že zmluvné strany zvolili obchodněprávní režim.

6.

Disguised employment ("Švarcsystém") in the case law of the Supreme Administrative Court of the Czech Republic

In its judgment No. 7 Ads 52/2025, the Supreme Administrative Court of the Czech Republic addressed the question of whether programmers formally operating as self-employed individuals were, in fact, performing dependent work outside an employment relationship. The Court upheld the conclusions of both the administrative authorities and the regional court that, in the case at hand, the work constituted illegal employment carried out outside a labour law framework.

The Court emphasised that, when assessing such relationships, neither the formal designation of the contract nor the parties' intention to cooperate under a self-employed regime is decisive. What is determinative is the actual substance of the relationship and the factual conditions under which the work is performed. Where an activity meets the characteristics of dependent work, it must be carried out within an employment relationship, regardless of the fact that the parties have chosen a commercial law arrangement.

V posudzovanom prípade súdy vychádzali zo súhrnu viacerých okolností, ktoré v ich celku svedčili o výkone závislej práce. Išlo najmä o dlhodobú a sústavnú spoluprácu, osobný výkon práce, plnenie úloh podľa pokynov a v mene spoločnosti, nemožnosť odmietiť pridelené zákazky či výkon práce v rozsahu približne zodpovedajúcom plnému úväzku.

Významnú úlohu zohralo aj to, že programátori pracovali spolu so zamestnancami spoločnosti na spoločných projektoch a za veľmi podobných podmienok, čo podľa súdu podporovalo záver o ich faktickom začlenení do organizačnej štruktúry spoločnosti.

Súd zároveň potvrdil, že jednotlivé okolnosti, ako napríklad hodinová odmena, evidencia odpracovaného času, možnosť práce z domu či flexibilita pracovného času, samy osebe ešte nemusia znamenať výkon závislej práce. Rozhodujúce je ich posúdenie v širšom kontexte všetkých ostatných zistených skutočností.

Za dôležitý možno považovať aj záver, že dobrovoľná voľba režimu SZČO zo strany programátorov sama osebe nevylučuje existenciu závislej práce. Ak sú naplnené jej zákonné znaky, zmluvná voľnosť strán ustupuje kogentnej úprave pracovného práva.

Z pohľadu praxe rozhodnutie potvrdzuje, že pri spolupráci so SZČO nie je rozhodujúce len formálne znenie zmluvy ani obvyklosť takého modelu v konkrétnom odvetví. Kľúčové je celkové faktické nastavenie vzťahu. Až súhrn viacerých okolností môže viesť k záveru, že ide o výkon závislej práce mimo pracovnoprávneho vzťahu.

In the present case, the courts relied on a combination of several factors which, taken together, indicated the performance of dependent work. These included, in particular, long-term and continuous cooperation, personal performance of work, carrying out tasks under the instructions and in the name of the company, the inability to refuse assigned tasks, and work performed in a scope broadly corresponding to full-time engagement.

Significant weight was also attached to the fact that the programmers worked alongside the company's employees on joint projects and under very similar conditions, which, according to the Court, supported the conclusion that they were effectively integrated into the company's organisational structure.

At the same time, the Court confirmed that individual factors such as hourly remuneration, time tracking, the possibility of working from home, or flexible working hours do not, in themselves, necessarily indicate the performance of dependent work. What is decisive is their assessment in the broader context of all relevant circumstances.

An important conclusion is also that the voluntary choice of a self-employed regime by the programmers does not, in itself, exclude the existence of dependent work. Where the statutory characteristics of dependent work are met, contractual freedom yields to the mandatory rules of labour law.

From a practical perspective, the decision confirms that, in relationships with self-employed individuals, neither the formal wording of the contract nor the common practice in a given industry is decisive. The key factor is the overall factual setup of the relationship. It is only the cumulative assessment of multiple factors that may lead to the conclusion that dependent work is being performed outside an employment relationship.

7.

Zneužitie GDPR vo výklade súdneho dvora Európskej únie

Súdny dvor EÚ v rozhodnutí vo veci C-526/24 - Brillen Rottler, sa zaoberal otázkou, či prvú žiadosť o prístup k osobným údajom zo strany dotknutej osoby možno považovať za „neprimeranú“ a či má dotknutá osoba nárok na náhradu škody vyplývajúcej z porušenia práva na prístup k týmto údajom.

Súdny dvor priniesol významné spresnenie práva dotknutej osoby na prístup k osobným údajom podľa GDPR. Podľa súdu môže byť žiadosť o prístup odmietnutá ako zneužívajúca, ak je podaná výlučne s cieľom pripraviť si podklad pre uplatnenie nároku na náhradu škody.

Súd zdôraznil, že právo na prístup k osobným údajom slúži predovšetkým na to, aby si dotknutá osoba overila zákonnosť spracúvania svojich údajov. Ak je však toto právo využité na iný účel, najmä ako nástroj pre budúce súdne spory, môže ísť o zneužitie práva. Kľúčovým záverom je, že samotný úmysel domáhať sa náhrady škody ešte automaticky neznamená

7.

Abuse of GDPR rights in the case law of the Court of Justice of the European Union

In its decision in Case C-526/24 - Brillen Rottler, the Court of Justice of the European Union addressed the question of whether an initial request for access to personal data submitted by a data subject may be considered “excessive” and whether the data subject is entitled to compensation for damage resulting from a breach of the right of access.

The Court provided important clarification of the data subject’s right of access under the GDPR. According to the Court, a request for access may be refused as abusive where it is submitted solely for the purpose of preparing a claim for damages.

The Court emphasised that the right of access to personal data primarily serves to enable the data subject to verify the lawfulness of the processing of their personal data. However, where this right is exercised for a different purpose, in particular as a tool for future litigation, it may constitute an abuse of rights.

A key conclusion is that the mere intention to seek damages does not automatically constitute abuse.

Kľúčovým záverom je, že samotný úmysel domáhať sa náhrady škody ešte automaticky neznamená zneužitie. Problém nastáva až vtedy, ak ide o jediný alebo dominantný účel žiadosti, bez reálneho záujmu na ochrane osobných údajov.

Rozhodnutie tak nastavuje dôležitú hranicu medzi legitímnym výkonom práv dotknutej osoby a ich zneužívaním. Pre podnikateľov predstavuje určitú ochranu pred špekulatívnymi žiadosťami, zároveň však kladie dôraz na individuálne a opatrné posudzovanie každého prípadu.

The issue arises only where such intention represents the sole or predominant purpose of the request, without any genuine interest in the protection of personal data.

The decision thus establishes an important boundary between the legitimate exercise of data subject rights and their abuse. For businesses, it provides a certain degree of protection against speculative requests, while at the same time emphasising the need for a case-by-case and cautious assessment of each request.

Tento dokument a informácie v ňom uvedené majú len informatívnu povahu. Z týchto informácií nie je možné vyvodzovať žiadne práva a povinnosti žiadneho subjektu práva a ani žiadne právne závery. Aplikovanie informácií uvedených v tomto dokumente je vždy potrebné zvážiť vzhľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu. V prípade akýchkoľvek otázok neváhajte kontaktovať našu advokátsku kanceláriu.

These materials have been prepared by Vojčík & Partners for informational purposes only and do not constitute legal advice. This information is not intended to create, and receipt of it does not constitute, an attorney-client relationship. Readers should not act upon this information without seeking professional counsel. If you have any questions, please do not hesitate to contact our law firm.